

Blíž To - bě, Bo - že můj, jen To - bě blíž!

Byť mě i tla - čil v prach zde tě - žký

kříž, duch vzhů - ru po - vzne - se

a v pí - sni o - zve se a v pí - sni

o - zve se: Jen To - bě blíž!

2. Bychť jako poutník tam / svou hlavu snad, / tma vůkol, zemdle - ný, / na kámen klad, / dej, ať i ve snu již /: být mohu Tobě blíž, /: jen Tobě blíž!
3. Kéž žebřík pojící / s nebesy zem, / kéž Tebe s anděly / zřím ve snu svém! / Skloň, Pane, skloň se níž, /: bych moh být Tobě blíž, /: jen Tobě blíž!
4. A když pak procitnu, / ten kámen béd / Ti v oltář postavím / v svůj Bethel hned. / Tak i ta moje tíž /: veď vždy mě Tobě blíž, /: jen Tobě blíž!
5. A když mě nad slunce / v nadhvězdnou výš / povznese peruč Tvá / v nebeskou říš, / můj hlazol uslyšíš: /: Můj Bože, Tobě blíž, /: jen Tobě blíž!